

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/611/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

127/2013. (IV. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2012. július 20-án előterjesztett **panaszát** a 2013. április 30-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedés nem történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. július 20-án az Országgyűlés postázójába saját kezűleg kézbesített beadványában kérte panaszügyének kivizsgálását.

A panaszos 2012. július 17-én a B. városi D. utca 9. szám V. emeletén tartózkodott többedmagával, S. L.-né meghívott vendégeként. 15 óra 30 perc körüli időben a K. Rendőrség állományába tartozó rendőrök minden előzetes felszólítás nélkül betörték a lakás ajtaját. A lakásba betóduló mintegy 15 főnyi rendőr a lakásból mindenkit kilökdösött, előállítással megfenyegetve az egybegyűlteket. A panaszos szerint a rendőrök több jelenlévő újságíró munkáját megakadályozták, és az élő közvetítést folytató kamerát is fellökték. A panaszos előadta, hogy az intézkedő rendőröknek sajtómunkatársi mivoltát igazoló érvényes újságírói igazolványát, törvényszéki tudósítói igazolványát, valamint útlevelét bemutatta, ennek ellenére kitolták a lakásból. A panaszost a beadvány szerint igazoltatni próbálták, ezért útlevelét kezében tartva kívánt eleget tenni az intézkedésnek, ennek ellenére a rendőrök előállítással fenyegették meg.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A társasház folyosóján a panaszost szabad mozgásában korlátozták, oly módon, hogy hosszú időn keresztül nem engedték eltávozni. Mindeközben a panaszos interjúkat készített a folyosón tartózkodó személyekkel.

A panaszos szerint a rendőrök megkezdett intézkedésüket nem fejezték be, mivel igazolványát a helyszínen lévő nagyszámú rendőr közül senki sem tekintette meg. A helyszínen tartózkodó „rendőrnek látszó személyek” nagy részén látható módon azonosító szám nem volt elhelyezve, sőt, a panaszos egy olyan rendőrt is látott, akinek ruházatán fém azonosító jelvény volt elhelyezve, de az azonosító számot fekete színű anyaggal lefestették, illetve leragasztották. Ezen túlmenően továbbá a panaszos kiemelte, hogy látott egy azonosító számot nem viselő, csak sisakszámmal azonosítható rendőrt, kinek ruházatán „jól látható módon olvasható volt, hogy ruházata nem lövedékálló”.

Beadványa végén a panaszos kérte a Testületet, hogy panaszának kivizsgálása során tisztázza, milyen okból hatoltak be a rendőrök egy magánlakásba, és milyen jogalappal akadályozták őt újságírói tevékenységének végzésében. A panaszos utalt rá, hogy a helyszínen mind a K. Rendőrség, mind a B. városi rendőr-főkapitányság állományába tartozó rendőrök készítettek videofelvételeket. A panaszos kérte a Testületet, hogy a felvételek beszerzése iránt intézkedjen, illetve jelezte, hogy a felvételek tartalmát meg kívánja ismerni.

2) Az előadó testületi tag 2012. július 31-én tájékoztató levelet küldött a panaszos részére, amelyben egy sor, a panaszbeadvány pontosítását célzó kérdést is intézett hozzá. Az előadó testületi tag a panaszostól egyebek mellett megkísérelte megtudni, pontosan milyen jogsérelmet okozott számára az a körülmény, hogy igazoltatására nem került sor, illetve miben nyilvánult meg, hogy a rendőrség újságírói tevékenységében akadályozta. A panaszos által megadott és rendszerint használt laccímről a Testület levele „cím elégtelen” jelzéssel érkezett vissza a feladóhoz.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

A) A Testület elsőként a K. Rendőrségtől érkezett iratokat ismerteti.

1) A K. Rendőrség parancsnoka 2012. augusztus 28-án az alábbiakról tájékoztatta a Testület elnökét. 2012. július 17-én 13 óra 15 perctől 20 óra 00 percig a B. városi rendőr-főkapitányság illetékességi területén a D. u. 9. szám 5. emelet 31. számú lakásában a K. Rendőrség Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I. XII. Bevetési Osztály állományából 2+16 fő, illetve a K. Rendőrség Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I. VI. Bevetési Osztály állományából 1+11 fő bírósági végrehajtással összefüggő kilakoltatás rendőri biztosításában vett részt. A bíróság végrehajtó tevékenységét a helyszínen a „K. Csoport” tagjai akadályozták, amely miatt nagyobb létszámú rendőri erő helyszínre küldése vált szükségessé.

A K. Rendőrség állományába tartozó rendőrök összesen 7 személyt állítottak elő a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdésének f) pontja alapján, akik az általuk elkövetett szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatták, 7 személlyel szemben pedig jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt szabálysértési feljelentést tettek. Összesen 1 esetben került sor

bilincselésre az Rtv. 48. §-ának a), b) és c) pontjai alapján, és 5 esetben alkalmaztak testi kényszert az Rtv. 47. §-a alapján.

A kilakoltatást N-né dr. E. K. bírósági végrehajtó foganatosította. Arra vonatkozóan, hogy a bírósági végrehajtó mikor és milyen formában kért segítséget a rendőrségtől a végrehajtás lefolytatásához, a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületének munkatársai nem nyújtottak tájékoztatást a K. Rendőrség állománya részére. Az eredetileg közterületi járőrszolgálat ellátására tervezett bevetési csoportokat a B. városi rendőr-főkapitányság kérése alapján irányították át az intézkedés helyszínére.

A rendőri jelentések szerint a r. főhadnagy rendfokozatú helyszíni parancsnok eleget tett az Rtv. 20. §-ában foglalt azon kötelezettségének, amely az intézkedés tényének és céljának közlését írja elő.

A K. Rendőrség állománya a helyszínen feladatát a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületi rendőrkapitányságának alárendeltségében, a helyszíni parancsnok utasításainak megfelelően hajtotta végre. A rendőrök a feladat végrehajtása során sötétkék színű bevetési nadrágot, bevetési pólót, szolgálati bakancsot viseltek, illetve 9 fő CPE típusú ütés- és szúrásálló testvédő felszerelésbe volt öltözve.

A kilakoltatással kapcsolatos rendőri feladatok megkezdésekor a helyszíni parancsnok közölte az akkor még a lakásajtó és a beugrónál kialakított barikádszerű torlasz között tartózkodó, a kilakoltatás végrehajtását akadályozni szándékozó személyekkel, hogy jogerős bírósági határozaton alapuló végrehajtás van folyamatban, és felszólította őket, hogy ezt tevékenységükkel ne akadályozzák, továbbá figyelmeztette őket, hogy amennyiben a rendőri felszólításnak nem tesznek eleget, szabálysértést követnek el. A helyszíni parancsnok a felszólításokat többször megismételte. A kilakoltatást akadályozó személyek a felszólítások alatt – mintegy vezényszóra – egyszerre hangos kiabálásba kezdtek. A r. főhadnagy ezt követően ismételt, a feladat végrehajtása során pedig még több alkalommal tájékoztatta a végrehajtást akadályozó személyeket, hogy cselekményükkel a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését követik el. Az egybegyűlteket figyelmeztették, hogy amennyiben szabálysértő magatartásukat nem hagyják abba, előállításra kerülnek a B. városi rendőr-főkapitányság egyik rendőrkapitányságára. Amikor már a belülről eltorlaszolt bejárati ajtón próbáltak bejutni a rendőrök, többször, jól hallhatóan arra is felszólították a lakásban tartózkodó személyeket, hogy a torlasztól távolodjanak el, nehogy valaki megsérüljön.

A helyszíni parancsnok a felszólításokhoz nem használt hangosító berendezést, mivel a felszólítások tartalma a helyszínen tartózkodó valamennyi személy számára hallható volt – tekintve, hogy a végrehajtást akadályozó személyek az elhangzottakra hangos kiabálással reagáltak.

A rendőri intézkedéseket a helyszíni parancsnok utasítására foganatosították. Személyi szabadságot korlátozó intézkedést azon személyekkel szemben foganatosítottak, akik a végrehajtást akadályozták, a rendőri felszólítás ellenére sem hagyták el a helyszínt, a rendőri intézkedésnek pedig nem engedelmeskedtek, ezzel szabálysértést elkövetve, melyet a felszólítások ellenére is tovább folytattak. Az intézkedés alá vont személyek a feladat végrehajtása során a végrehajtás jogszerűségét kérdőjelezték meg, arra hivatkozva, hogy szerintük az eljárás nem hatályos jogszabályokon alapul. Az aktivisták többször elmondták a rendőröknek, hogy ők is kerülhetnek bármikor ilyen helyzetbe, érzéik át a kilakoltatott személy helyzetét. Véleményüknek arrogáns hangnemben, esetenként obszcén kifejezések

használatával adtak hangot, folyamatosan szidalmazva a rendőröket. A rendőri intézkedések fogantatását, annak módját a helyszínen nem sérelmezték.

A lakásba történő bejutást a bírósági végrehajtó által biztosított lakatos szakmunkás segítette, a torlaszok megbontásában a rendőrség nem vett részt. A rendőrség többszöri felszólítással gondoskodott arról, hogy a lakásban tartózkodókat sérülés ne érje, továbbá a sarokcsiszoló alkalmazása során egy szekrénylapot tartottak a kiszóródó törmelék kiszóródási irányába. A vasrácshoz magukat odaláncoló személyeket erővágó ollóval szabadította ki a rendőrség. A lakásba történő bejutás után azonnal bezáratták az összes ablakot, illetve az erkély ajtaját, annak elkerülése érdekében, hogy az igen felfokozott lelkiállapotban talált tulajdonos nehogy meggondolatlan lépésre szánja el magát.

A kényszerítő eszközök alkalmazását minden esetben parancsnoki kivizsgálás követte, a rendőri intézkedések fogantatása következtében pedig egyik intézkedés alá vont személynek sem keletkezett sérülése. Az Országos Mentőszolgálat munkatársai egy mentőgépjárművel a helyszínen tartózkodtak, és a rendőrök tájékoztatták az intézkedés alá vont személyeket, hogy akinek sérülése van, vagy rosszul érzi magát, tőlük kérhet ellátást. Sérülése senkinek sem keletkezett, azonban a tulajdonos pszichikai rosszulállatra panaszkodott, ezért mentőorvos látta el.

A panaszossal szemben a K. Rendőrség rendőrei nem fogantatottak rendőri intézkedést, ezért sem rendőri jelentés, sem igazoltató lap nem készült személyére vonatkozó tartalommal. A K. Rendőrség parancsnoka azzal kapcsolatban nem rendelkezett információval, hogy a panaszost esetlegesen más rendőri szerv intézkedés alá vonta-e.

2) A K. Rendőrség egyik r. hadnagy rendfokozatú alosztályvezetője 2012. július 17-én kelt jelentésében kifejtette, hogy 2012. július 17-én 13 óra 15 perctől 23 óra 00 percig a B. városi rendőr-főkapitányság egyik kerületi rendőrkapitányságának illetékességi területén a D. u. 9. szám 5. emelet 31. számú lakásánál bírósági végrehajtási feladatban vett részt. A r. hadnagyot 13 óra 00 perckor utasította a K. Rendőrség Központi Ügyelete, hogy jelenjen meg a megjelölt cím alatt, mert onnan a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületi kapitánysága kilakoltatáshoz kért segítséget. Ezzel egy időben a B. városi rendőr-főkapitányság egy másik kerületének illetékességi területén szolgálatot teljesítő H-1236-os bevetési csoportot is a helyszínre irányították, 9 fővel.

A r. hadnagy 13 óra 35 perckor érkezett a megadott címre, ahol a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületének váltásparancsnoka arról tájékoztatta, hogy 15 óra 00 perces kezdő időponttal bírósági végrehajtás alapján kilakoltatásra kerül sor. A váltásparancsnok azt is közölte a r. hadnaggyal, hogy kb. 15-20 fő – a K. csoport tagjai – bezárkóztak a lakásba a kilakoltatás megakadályozása érdekében. A r. hadnagy a helyszíni parancsnokkal szemrevételezte a folyosót, és megállapította, hogy a bejárati ajtó előtt nagyjából 3-4 méterre a K. csoport tagjai zárt szelvényből hegesztett, 2 méter magas tüskés rácsokat csavaroztak a falba az intézkedés megakadályozása érdekében. A látottakat a r. hadnagy jelentette a K. Rendőrség osztályvezetőjének, és ezzel egy időben további csoportok átirányítását kérte az intézkedés eredményes és biztonságos végrehajtása érdekében. A r. hadnagyot az osztályvezető arról tájékoztatta, hogy a K. Rendőrség Központi Ügyeletének engedélyével további csoportokat irányítanak át alárendeltségébe.

14 óra 30 perckor a r. hadnagy alárendeltségébe megérkezett a H-1236-os bevetési csoport 9 fővel, valamint 14 óra 40 perckor a H-2023-as bevetési csoport 7 fővel, továbbá a H-610

vezetésével a H-634-es bevetési csoport 1+11 fővel. A bírósági végrehajtó egy önálló bírósági végrehajtójelölt kíséretében 14 óra 45 perckor érkezett a helyszínre. A végrehajtó közölte a rendőrökkel, hogy kilakoltatást fog végrehajtani, melyhez a rendőrség segítségét kéri. A r. hadnagy a H-1236-os bevetési csoporttal felvette a testvédő felszerelést, és a helyszíni parancsnok utasítására megkezdte az intézkedést.

15 óra 15 perckor a kilakoltatással érintett lakás ajtaja előtt a bírósági végrehajtó figyelmeztette a lakás tulajdonosát, hogy a jogszerű kilakoltatást megkezdi, és felszólította őt a lakás elhagyására. A tulajdonos a felszólításnak nem tett eleget. A biztosítás parancsnoka ezzel egy időben felszólította a lakásban tartózkodókat, hogy a helyszínt hagyják el, és a kilakoltatást ne akadályozzák. A felszólításnak senki sem tett eleget, ezért az önálló bírósági végrehajtó által felkért lakatos megkezdte a rácsok leszerelését és szétbontását.

A K. csoport tagjai az ajtó és a rács közötti részen kezüket a rácsra helyezve folyamatosan akadályozták a lakatos munkáját, botokat is igénybe véve tevékenységükhöz, továbbá odaláncolták magukat az összehegesztett rácsokra és a bejárati ajtó biztonsági rácsára is. A biztosítás parancsnokának utasítására az odaláncolt személyeket a B. városi rendőr-főkapitányság egyik rendőrkapitányságára szabálysértés továbbfolytatása miatt előállították.

A lakásba 16 óra 30 perckor sikerült bejutni, ahol a biztosítás parancsnoka felszólította a bent tartózkodókat, hogy a helyszínt önként hagyják el, máskülönben elő lesznek állítva. A biztosítás parancsnokának utasítása az volt, hogy aki önként elhagyja a lakást, azt nem kell előállítani, csak igazoltató lapot kell kitölteni. Ezen személyeket a B. városi rendőr-főkapitányság egyik rendőrkapitányságának beosztottjai igazoltatták.

A lakás elhagyását megtagadó személyeket a r. hadnagy alárendeltségébe beosztott bevetési egységek további intézkedések végett előállították a B. városi rendőr-főkapitányság egyik rendőrkapitányságára. A helyszínen ezek után normalizálódott a helyzet. A történetekről folyamatos kamerafelvétel készült, a bevetési csoportokba beosztott állomány minden esetben jog- és szakszerűen, higgadtan és fegyelmezetten intézkedett. A r. hadnagy 18 óra 00 perckor hagyta el a helyszínt bevetési csoportjaival a biztosítás parancsnokának engedélyével, azonban a bírósági végrehajtók munkájának segítésére a H-1232-es bevetési csoportból hátrahagyott 4 főt. Ezt követően a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületi rendőrkapitányságára ment annak érdekében, hogy a személyes szabadságot korlátozó intézkedések és kényszerítő eszközök használatának jogszerűségét vizsgálja. A r. hadnagy a B. városi rendőr-főkapitányság szóban forgó kerületi rendőrkapitányság Ügyeletes Tisztjének utasítására 3 előállított személyt átszállított a B. városi rendőr-főkapitányság egy másik kerületének fogdjába, mivel elhelyezésük nem volt megoldott.

A r. hadnagy a személyes szabadságot korlátozó jelentések befejezését követően 22 óra 40 perckor indult el a K. Rendőrség Központi Objektumába, ahová 23 óra 15 perckor érkezett meg.

3) A K. Rendőrség csoportvezetői 2012. július 7-én jelentésben számoltak be napi tevékenységükről, mivel azonban ezen jelentések a korábbiakban ismertettekhez képest új információkat nem tártak fel, ismertetésüktől a Testület eltekint. Hasonlóképpen nem tartalmazott korábban még nem ismertett releváns információkat a K. Rendőrség egyik r. zászlósának 2012. július 18-án kelt jelentése sem.

B) A B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületi rendőrkapitánysága az alábbi iratokat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

1) A kapitányságvezető 2012. augusztus 24-én kelt jelentésében a B. városi rendőr-főkapitányság hivatalvezetőjét arról tájékoztatta, hogy a rendőri intézkedésre N.-né Dr. E. K. önálló bírósági végrehajtó megkeresése alapján került sor.

Az intézkedés biztosítása érdekében előzetes helyszínmegtekintés céljából 13 óra 35 perckor érkezett meg az intézkedés foganatosításában résztvevő egység. Az egység az előjárónak jelentette, hogy ellenszegülés várható, és a helyszínen maradt. A biztosítás érdekében tett intézkedések a végrehajtási cselekmény 15 óra 00 percre tervezett megkezdésével folytatódtak.

A végrehajtó 2012. július 8-ai keltessel kérte megkeresésében a végrehajtási cselekmény biztosítását. Helyszínre érkezéskor a korábbi tapasztalatoknak megfelelően kérte a megfelelő szintű biztosítást. Intézkedését bemutatkozással és az eljárási cselekmény tényének közlésével kezdte meg, majd az együttműködés hiánya, és tevékenységének akadályozása miatt kért rendőri segítséget a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 45. §-a alapján, illetőleg biztonsága érdekében, helyszíni egyeztetés alapján.

A helyszínmegtekintés céljából megjelent egység közölte a rendőri jelenlét okát a címnél tartózkodókkal, illetve az intézkedés tényleges megkezdésekor egy r. főhadnagy külön is közölte az intézkedés okát és célját. Az intézkedést 40 rendőr részvételével hajtották végre, a kerületi kapitányság állományából 8 fő, a K. Rendőrség állományából 32 fő igénybe vételével. Az intézkedő rendőrök bevetési ruházatot viseltek.

A rendőrök felszólították a helyszínen tartózkodó személyeket, hogy a végrehajtási eljárás biztosítása érdekében tegyék szabaddá a bejárat előtti területet, és az eljárást akadályozó cselekményüket hagyják abba. Az intézkedést akadályozó személyeket tájékoztatták arról, hogy jogsértést követnek el, és figyelmeztették őket ellenszegülésük következményeire. Az aktivistákat egyértelműen tájékoztatták arról is, hogy végrehajtási eljárás van folyamatban. A felszólítás kihangosítás nélkül történt, mivel az a helyszín jellege miatt szükségtelen lett volna.

A rendőrök azon személyeket vonták intézkedés alá, akik nem engedelmeskedtek a végrehajtási cselekmény biztonságos és eredményes lefolytatására irányuló felszólításnak. A felszólítás a folyosó szabaddá tételére, az ellenszegülés abbahagyására kiterjedt, illetve figyelmeztették az egybegyűlteket a törvényes következményekre is. A különböző felszólítások az aktivisták testi épségének megóvását is célozták. A végrehajtó eljárásának biztosítása jogalapjául pedig a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 37. §-a szolgált.

Az akadályok elhárításáról a közreműködés kérelmezője gondoskodott, a rendőrség a testi épség megóvása és az esetleges sérülések elkerülése érdekében működött közre, a felvételeken látható módon (pl.: flexeléskor a kihulló szikrákat eltakarták/ a levágott vasrácsot biztonságosan leválasztották az aktivistákról).

A rendőrség az esetleges sérültek ellátása érdekében orvosi jelenlétről is gondoskodott. A személyes szabadságot korlátozó jelentésekben foglaltak szerint senki nem szenvedett

sérülést. Volt, aki azt kiabálta, hogy eltörték a kezét, illetve volt, aki sérelmezte, hogy állítólag nemi szervéhez ért az intézkedő oldalán viselt pisztoly.

Büntetőeljárás a rendelkezésre álló adatok szerint nem indult az ügyben. Egy alkalommal történt hivatalos személy elleni erőszak bűncselekményének megelőzésére felszólítás a zárt ajtón keresztül, amely eredménnyel járt, és az aktivisták azonnal elálltak a cselekmény elkövetésére irányuló szándékuktól. Szabálysértési eljárás a rendőrkapitányság rendelkezésére álló adatok szerint 5 személlyel szemben indult, a panaszos azonban nem volt közöttük.

2) A rendőrkapitányság csatolta N.-né Dr. E. K. Végrehajtói Irodájának 2012. június 28-án kelt megkeresését, melyben a bírósági végrehajtó B. város egyik kerületi bírósága által kiállított végrehajtható okirat alapján kérte az adós elleni végrehajtás lefolytatásához két fő rendőri segítség biztosítását. A megkeresés a lakáskiürítés időpontját megjelölte.

Az iratok között a Testülethez érkezett továbbá egy „Adatlap a végrehajtási eljárásban történő rendőri közreműködésről”, melyen szerepel a végrehajtható okiratot kiállító bíróság megnevezése, a végrehajtható okirat száma, a végrehajtási eljárás ügyszáma, valamint a végrehajtó neve is.

3) 2012. július 7-én kelt jelentésében a B. városi rendőr-kapitányság egyik kerületi rendőrkapitányságának r. zászlósa beszámolt a kilakoltatás általa tapasztalt részleteiről. A r. zászlós részt vett az előzetes ellenőrzés lefolytatásában, amelyre azért volt szükség, mert a rendőrkapitányságnak tudomása volt róla, hogy a K. otthonvédő szervezet meg fog jelenni a kilakoltatáson és azt passzívan vagy aktívan akadályozni fogja.

A r. zászlós a D. u. 9. szám 5. emeletén azt tapasztalta, hogy a kilakoltatás alatt álló lakás folyosója elé egy kb. 160 cm magas vasból készült korlátot emeltek, megakadályozva ezzel a folyosóra és közvetlenül az ajtó előtti térbe való bejutást. A lakásból egy „K.” feliratú pólót viselő személy közölte a r. zászlóssal, hogy nagyjából 15-en vannak a lakásban, és passzívan ellen fognak állni a kilakoltatásnak. Az észlelteket a r. zászlós jelentette felettesének, és a helyszínen maradt a további intézkedések megtétele érdekében.

Időközben a kilakoltatással érintett lakás előtti folyosórészen dupla fémrácsot helyeztek fel az otthonvédők, akik a végrehajtó felszólítására nem voltak hajlandóak elhagyni a lakást, ezért a végrehajtó rendőri közreműködést kért a lakásban tartózkodó személyek eltávolítása érdekében. Az aktivisták a helyszínen tartózkodó r. főhadnagy felszólítására sem voltak hajlandóak elhagyni a lakást.

A főhadnagy figyelmeztette a lakásban lévőket, hogy esetlegesen megsérülhetnek a lakás előtt torlaszként emelt fémrácsok és az ajtó eltávolítása során, és felszólította őket, hogy saját érdekükben hagyják el a lakást, ennek azonban továbbra sem tettek eleget. Ezt követően a torlaszként emelt rácsokat a kilakoltatást kérő személy távolította el. A lakásba ezek után sikerült bejutni, ahol felszólításra több személy elhagyta a lakást – ezért ők igazoltatásuk után szabadon távozhattak. A további intézkedéseket az aktívan vagy passzívan ellenálló személyekkel szemben a K. Rendőrség állománya hajtotta végre. Az intézkedés során összesen 19 személy adatait kérték le a nyilvántartásokból, azonban a KIR-ben és a SIS-ben egyik személy sem szerepelt, illetve 7 személyt állított elő a K. Rendőrség, akik közül 4 személyt a B. városi rendőr-főkapitányság egyik, 3-at pedig a B. városi rendőr-főkapitányság egy másik kerületének előállítójában helyeztek el.

A lakásban tartózkodó S. L.-né rosszullette panaszkodott, valamint öngyilkossági szándékot hangoztatott a kilakoltatás miatt, ezért a korábban a helyszínrre hívott mentő ápolója az Ny. Gy. kórházba szállította. S. L.-né ellátást nem igényelt, kórházba történő szállításához pedig rendőri segítséget nem igényeltek. A lakásban tartózkodó személyek az ideiglenes rácsok kihelyezésekor vakolatot és festéket távolítottak el a falról, amely miatt értesítették Cs. L.-nét (*feltehetőleg a társasház gondnokát*), aki elmondta, hogy a rongálási kárral kapcsolatban a későbbiekben fog nyilatkozni.

4) Az iratesomag tartalmazott továbbá egy a Terrorelhárítási Központ által a B. városi rendőr-főkapitányság részére továbbított levelet, amely a „K. akció holnap” címmel hívja fel a B. városi rendőr-főkapitányság munkatársainak figyelmét a kilakoltatással szemben tervezett demonstrációra. A levél a K.-csoport egyik aktivistájától származik, aki a 2012. július 17-én foganatosított kilakoltatás előzményeit ismerteti társaival, és felhívja őket a végrehajtással szembeni ellenállásra.

C) A Testület megtekintette továbbá a helyszínen készített videofelvételeket is.

1) A K. Rendőrség egyik r. őrmestere 54 perc 34 másodperc hosszúságú felvételen rögzítette a helyszínen történt eseményeket. A felvételeken a panaszos többször is látható: először 01 perc 10 másodpercnél vehető ki, ahogyan a lakás bejárati ajtaja elé emelt torlasz mögül fényképezi a történeteket. A videó elején a jelenlévők között szóváltás alakul ki. A végrehajtó bemutatkozik, és az adóst keresi. Az aktivisták hangosan követelik a végrehajtótól a végrehajtási lapot, aki továbbra is kitartóan keresi az adóst, jelezve, hogy csak felé köteles igazolni a végrehajtás jogalapját. Az aktivistáktól a végrehajtó hiába próbálja megtudni, pontosan kik ők, és milyen jogos érdekük fűződik a végrehajtás megghiúsításához. Először 04 perc 45 másodpercnél hangzik el felszólítás a rendőrség részéről a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülés megszüntetésére, ekkor a résztvevőket személyazonosságuk igazolására is felszólítják és figyelmeztetik magatartásuk lehetséges jogkövetkezményeire. A felvételen látható rendőrök egy része bevetési öltözetet visel, esetükben a sisakon tisztán olvashatóak az azonosító számok, a szolgálati egyenruhát viselő rendőrökön pedig szemmel láthatólag névkitűző, és azonosító számmal ellátott jelvény van. 06 perc 17 másodpercnél egy riporter jelzi a rendőröknek, hogy ő az MTV-től jött, mire a helyszínparancsnok közli vele, hogy „amennyiben átmegey a másik oldalra, ott tartózkodhat nyugodtan”. A lakáson kívül tartózkodó személyeket folyamatosan kísérik le az épület elé. A rendőrök és az aktivisták között hosszas párbeszéd és vita alakul ki a rendőrök által közölt tájékoztatással kapcsolatosan, 11 perc 24 másodpercnél pedig egy férfi megkezdi a bejárati ajtó előtti rács flexszel való eltávolítását. 17 perc 16 másodpercnél ismét lehet látni a panaszost, aki a nyitott bejárati ajtó és a barikád közötti térben kifelé fényképez a lakásból, mögötte pedig látszik a beadványában említett kameraállvány. A rendőrök egy férfi folyamatos fizikai ellenállása közepette eltávolítják a belső rácsot, 21 perc 24 másodperctől pedig látszik a tűzgátló, amivel megpróbálták megakadályozni, hogy a kipattanó szikrák a rácsot folyamatosan fogó és azt lábával támasztó férfi testi épségében kárt tegyenek. 27 perc 00 másodpercnél egy nő, aki a barikádhoz láncolta magát, közli a rendőrrel, aki őt éppen szomszédját próbálja a rácsról leválasztani, hogy „idefigyeljen, na, ha ezt a vackot még egyszer a lábam közé teszi - a pisztolyát -”, figyelmeztetését azonban nem fejezi be. 31 perc 34 másodpercnél ismét elhangzik a rendőrök részéről, hogy aki az ajtó mellett áll, sérülésveszélynek van kitéve, ezért felszólítják az aktivistákat, hogy legyenek szívesek távozni. Az ajtó két oldalán álló rendőrök és aktivisták között folyamatos a kommunikáció. Az ajtót 38 perc 50 másodpercnél távolítja el a zárszakértő, ekkor jól kivehető az álló kameraállvány. A helyszíni parancsnok, amint a lakásba megérkezik, általánosságban felszólítja a lakásban tartózkodó valamennyi személyt

személyazonosságának igazolására. 39 perc 44 másodpercnél még mindig látszik a kameraállvány, a panaszos pedig mellette áll, nem löki fel senki. A panaszos 40 perc 05 másodpercnél jól láthatóan irattárcát tart a kezében. Irataira a helyszínparancsnok rápillant, majd közli, hogy köszöni, és tájékoztatja a panaszost, hogy majd kollégái „fel fogják írni”, illetve udvarias formában távozásra szólítja fel („kérem uram, fáradjon ki”). Ezt követően a panaszos elindul kifelé az ajtón, majd meggondolja magát, és visszafordul. A panaszos közli a rendőrrel, hogy „Ja bocsánat, sajtóigazolványom van”. Erre a rendőr a panaszost felszólítja, hogy menjen ki, és tájékoztatja, hogy továbbra is igazoltatás alatt áll. A felvételen lökdösődés nem látható, hanem a rendőrök a panaszost vállánál megérintve óvatosan, toló mozdulattal kivezetik a lakásból, és szólnak a lakás előtt álló társaiknak, hogy a panaszost legyenek szívesek lekísérni. A felvétel további részein a panaszos nem látható.

2) A K. Rendőrség r. törzsőrmesterének 15 perc 26 másodperc hosszúságú felvételén két ruházatátvizsgálással egybekötött igazoltatás látható, melyet a rendőrök már a kilakoltatás biztosításának végeztével, az érintett társasház előtt lévő parkolóban fogánatosítottak. A felvétel kezdete 16 óra 2 perc, azonban a képsorokon a panaszos nem látható. Az intézkedés alá vont személyeket a felvétel végén a szolgálati gépjárműbe ültetik.

3) A Testület meghallgatta továbbá a K. Rendőrség az intézkedés napján 13 és 17 óra között rögzített rádióforgalmazásának hanganyagát. A meghallgatott CD-lemez tartalma a rendőrség által megküldött iratok tartalmával egybe vág – azon konkrétan a panaszos személyéhez kapcsolódó közlés nem hallható.

III.

A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek tekintetében folytathatja le vizsgálatát.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogánatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjáromű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 92. §-ából következik továbbá, hogy a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett.

Nem vizsgálhatta a Testület ezért a panasz azon részeit, amelyekben a panaszos másokkal szembeni – jogszerűtlennek ítélt – rendőri intézkedésekről számol be. Így többek között a panaszos azon megállapításai kapcsán, hogy a rendőrök mindenkit kilökdöstek a lakásból, és valamennyi résztvevőt előállítással fenyegettek meg, illetve a rendőrök „több jelenlévő újságíró” munkáját megakadályozták és a kamerát (amely nem képezte a panaszos tulajdonát) fellökték, vizsgálatát a Testület jelen állásfoglalás IV. részében kizárólag a panaszos személyére nézve folytatta le. A demonstráció egyéb résztvevőit érintő, de a panaszos által előadott sérelmekre nézve a Testület kimondta, hogy a panaszt nem a jogosult terjesztette elő.

A Testület tehát a panasz fenti részei tekintetében azt volt kénytelen megállapítani, hogy a beadványt nem a jogosult terjesztette elő.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogát és az abból levezethető testi épséghez és testi integritáshoz való jogát, IX. cikkének (2) bekezdése szerinti sajtószabadsághoz fűződő jogát, XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, valamint XXVII. cikk (1) bekezdésében biztosított szabad mozgáshoz való jogát – az alábbiak szerint.

1) A panaszos beadványában a rendőri intézkedés jogszerűségét egészében vitatta, és kérte a Testületet, hogy tisztázza, milyen okból hatolt be a rendőrség a magánlakásba.

Beadványában a panaszos az intézkedés előzményeként mindössze annyit adott elő, hogy az intézkedés időpontjában többedmagával vendégségben tartózkodott a D. utca 9. szám alatt található lakásban, a házigazda meghívottjaként. Beadványában a panaszos nem említette, hogy bírósági végrehajtási eljárás, illetve azzal szemben bármilyen demonstráció zajlott volna a helyszínen.

A rendőrségi iratokból kitűnt, hogy a rendőri intézkedésre N.-né Dr. E. K. önálló bírósági végrehajtó megkeresése alapján került sor. A végrehajtó megkeresésében a végrehajtási cselekmény biztosítását kérte. A kilakoltatás napján az eljárás lefolytatását a végrehajtó bemutatkozással és az eljárási cselekmény tényének közlésével kezdte meg, majd az együttműködés hiánya, és tevékenységének akadályozása miatt, valamint biztonságának megóvása érdekében kért rendőri segítséget a Vht. 45. §-a alapján. A végrehajtó eljárásának biztosítása jogalapjául a Szolgálati Szabályzat 37. §-a szolgált.

A B. városi rendőr-főkapitányság egyik kerületi rendőrkapitánysága csatolta N.-né Dr. E. K. Végrehajtói Irodájának 2012. június 28-án kelt megkeresését, melyben a bírósági végrehajtó B. város egyik kerületi bírósága által kiállított végrehajtható okirat alapján kérte az adós elleni végrehajtás lefolytatásához rendőri segítség biztosítását. A megkeresés a lakáskiürítés időpontját megjelölte. Ezen iratokon túlmenően a Testület rendelkezésére állt egy a végrehajtási eljárásban történő rendőri közreműködésről kiállított adatlap, melynek tartalma a rendőri jelentésekben hivatkozott adatokkal megegyezik.

A helyszínen történeteket nagy terjedelmű videofelvétel rögzítette, amely az intézkedés körülményeit illetően a Testülethez a rendőrségtől érkezett iratok tartalmát messzemenőig

alátámasztotta. A felvételekből nyilvánvaló, hogy a helyszínen végrehajtási eljárás volt folyamatban – a helyszínen megjelent a végrehajtó, bemutatkozott, és közölte, hogy végrehajtási eljárás keretében a lakást ki kell ürítenie. Tekintettel arra, hogy tiltakozó aktivisták a kilakoltatással érintett lakás bejárata elé torlaszt emeltek, és azon a végrehajtót felszólítása ellenére sem voltak hajlandók átengedni, a helyszínparancsnok felszólította őket, hogy magatartásukkal ne akadályozzák a végrehajtó jogszerű eljárási cselekményének véghezvitelét.

A rendőrség bírósági végrehajtási eljárásban való közreműködéséről az Rtv. 39. §-a rendelkezik. A jogszabályhely értelmében a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve – egyéb esetek mellett – végrehajtási eljárás lefolytatása céljából, ha az abban való közreműködés – jogszabály alapján – a rendőrség számára kötelező [e)]. A végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője a felelős.

A Szolgálati Szabályzat 37. §-a az Rtv. rendelkezéseit az alábbiak szerint egészíti ki. Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által fogantatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszer-cselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá – ha a végrehajtási kényszer-cselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri – végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszer-cselekményt. A rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki, sürgős esetben a végrehajtási cselekményt fogantatosító szóbeli kérésére is. A rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre.

Sürgős kirendelés esetén a rendőrkapitányság vezetője legalább kétfős járőrt vezényel ki, amelynek vezetőjét a parancsnoki állományból jelöli ki. A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszer-cselekményt nem fogantatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől. A rendőr szolgálati előjárója köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.

A Vht. alapvető rendelkezései között, az 5. §-ban az alábbiakat rögzíti. A bírósági végrehajtás során állami kényszerrel is el kell érni, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett teljesítse a kötelezettségét. Az állami kényszer – a törvény keretei között – elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti. Az adós személye elleni kényszer-cselekményt – a bíróság, illetőleg a bírósági végrehajtó (a továbbiakban: végrehajtó) intézkedése alapján – a rendőrség végzi el. A rendőrség jogosult és köteles mindazokat a kényszerítő intézkedéseket megtenni és kényszerítő eszközöket alkalmazni, amelyek a rendőrségről szóló jogszabályok szerint megtehetőek, illetőleg alkalmazhatóak, és az adott esetben a végrehajtás eredményes befejezéséhez szükségesek.” A 45. § értelmében továbbá: „Ellenszegülés esetén a végrehajtó közvetlenül a legközelebbi helyi rendőri szervhez fordul, amely köteles a végrehajtási eljárásban haladéktalanul közreműködni az ellenszegülés megszüntetése végett. A végrehajtó a rendőrség közreműködését feltünteti a végrehajtási cselekményről készült jegyzőkönyvben.”

A Testület hatásköri szabályai értelmében a végrehajtás és a végrehajtói magatartás jogszerűségének a vizsgálatára nem jogosult, azt ugyanakkor kétséget kizáróan meg tudta állapítani, hogy a csatolt dokumentumok és az idézett rendelkezések a rendőrség oldalán közreműködési kötelezettséget teremtettek az aktivisták tevékenységének alapjául szolgáló végrehajtási eljárásban. A helyszínen a rendőrök a végrehajtó előzetes kérésének, illetve a helyettes végrehajtó kilakoltatás során adott instrukcióinak megfelelően voltak kötelesek a végrehajtás eredményes lebonyolítása érdekében közreműködni.

A Testület ehelyütt utal továbbá az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére, miszerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Testület – elsősorban a helyszínen készült felvételek alapján kialakított – álláspontja szerint, a helyszínen a végrehajtó megkeresésére megjelent rendőrök egyértelműen a közrendet veszélyeztető cselekményt tapasztaltak, amikor észlelték, hogy az aktivisták a végrehajtási eljárás megakadályozására törekedve barikáddal zárták ki a végrehajtót az ingatlanból, ezért a rendőrségnek kétséget kizárólag intézkedési kötelezettsége keletkezett.

Az Rtv. 19. §-ának (1) bekezdése értelmében pedig a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek — ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik — mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jártak el a végrehajtás helyszínén a rendőrök, és jogszerűen hatoltak be a magánlakásba. A rendőrök a Vht. 45. §-a által keletkeztetett közreműködési kötelezettségüket teljesítették, amikor tevékenységüket a végrehajtó intézkedései szerint fejtették ki, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését nem valósították meg.

2) A panaszos sérelmezte beadványában, hogy a rendőrök minden előzetes felszólítás nélkül betörték a lakás ajtaját.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. a rendőrség intézkedési kötelezettségét rögzítő 13. §-ának (3) bekezdése továbbá kimondja, hogy ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

A Testület hivatkozik az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdésére is, melynek értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Beadványában a panaszos határozottan állította, hogy rendőrök törték be a lakás ajtaját. A K. Rendőrség parancsnokának tájékoztatása szerint a lakásba való bejutást a bírósági végrehajtó által biztosított lakatos szakmunkás végezte, a torlaszok megbontásában pedig a rendőrség nem vett részt.

Az elhangzott felszólításokkal kapcsolatban a K. Rendőrség parancsnoka közölte, hogy a végrehajtást akadályozó személyekkel már az intézkedés kezdetén közölték a jogerős bírósági határozaton alapuló végrehajtás tényét, és egyúttal felszólították őket, hogy tevékenységükkel ezt ne akadályozzák. A helyszíni parancsnok a felszólításokat többször is megismételte, melyre reagálva a résztvevők egyszerre hangos kiabálásba kezdtek. A jelenlévőknek ismételten elmondták, hogy cselekményükkel a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését követik el, és figyelmeztették őket, hogy amennyiben szabálysértő magatartásukat nem hagyják abba, előállításra kerülnek a B. városi rendőr-főkapitányság egyik kerületi rendőrkapitányságára. Amikor már a belülről eltorlaszolt bejárati ajtón próbáltak bejutni a rendőrök, többször, jól hallhatóan arra is felszólították a lakásban tartózkodó személyeket, hogy a torlasztól távolodjanak el, nehogy valaki megsérüljön. A K. Rendőrség parancsnokának álláspontja szerint a rendőrök a torlaszok megbontásakor kizárólag a sérülések elkerülése érdekében működtek közre.

A B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületének kapitányságvezetője hasonlóképpen arról tájékoztatta a Testületet, hogy az akadályok elhárításáról a közreműködés kérelmezője gondoskodott, a rendőrség a testi épség megóvása és az esetleges sérülések elkerülése érdekében működött közre a felvételeken látható módon (pl.: flexeléskor a kihulló szikrákat eltakarták/ a levágott vasrácsot biztonságosan leválasztották az aktivistákról).

A videofelvételeken a lakásba való bejutás folyamata részleteiben végigkövethető. A felvételeken jól látszik, hogy a bejárati ajtó zárjának eltávolításán és az ajtó betörésén egy személy dolgozik, aki a helyszínen tartózkodó rendőrökkel ellentétben nem visel szolgálati egyenruhát. A Testület álláspontja szerint ugyanakkor nem bír különös jelentőséggel, hogy pontosan ki törte be az ajtót, tekintettel arra, hogy az ajtó betörésére kifejezetten egy rendőri intézkedéssel összefüggésben került sor.

A videofelvételek alapján aggálytalanul megállapítható, hogy a bejárati ajtó olyan, az Rtv. fent idézett 13. § (3) bekezdésében említett tárgy volt, amely a rendőröket a kilakoltatás biztosításában akadályozta. Az ajtó betörésének indoka kifejezetten az volt, hogy azt a végrehajtást akadályozó személyek magukra zárták.

A fenti okfejtés alapján a Testület arra a következtetésre jutott, hogy az ajtó betörése jogszerűen történt, arra az Rtv. 13. §-ának (3) bekezdése kellő felhatalmazást biztosított, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

A panaszos külön sérelmezte ugyanakkor, hogy az ajtót minden előzetes felszólítás nélkül törték be. A Testület részére megküldött felvételek a panaszos ezen állítását egyértelműen cáfolják. A panaszos a történetek kapcsán azt sugallja, hogy ő vendégségben tartózkodott egy magánszemélynél, amikor teljesen váratlanul rendőrök törték rájuk az ajtót. A panaszos mindezzel ellentétben már a felvétel első percében feltűnik, ahogyan a lakás bejárati ajtaja, és a mintegy 2-3 méterrel a bejárati ajtó elé felállított barikád között készít fényképfelvételeket az intézkedő rendőrökről. A panaszos jelen van, amikor a végrehajtó közli a végrehajtás tényét, és akkor is, amikor a rendőrség felszólítja a torlasz mögött tartózkodó személyeket a

jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülés megszüntetésére. A tájékoztatás megtörténtét az aktivisták nyilvánvalóan hallották, mivel tisztán kivehető, hogy a végrehajtás jogalapját illetően vitába szállnak a rendőrséggel, valamint a bírósági végrehajtóval. A panaszos a külső rács eltávolítása előtt néhány perccel még mindig az ajtó előtt áll, utána viszont bemegy a lakásba, és az aktivistákkal együtt bezárkózik. A felvételen 31 perc 34 másodpercnél a helyszíni parancsok tisztán érthetően közli, hogy aki az ajtó mellett áll, menjen el tőle, mert megsérülhet. Az ajtó betörése egy percekig tartó, hosszú folyamat, mely alatt mindvégig lehet hallani a lakásban tartózkodó személyek tiltakozását.

A Testületben a rendőrkapitányságról érkezett iratok tartalmát megerősítő videofelvételek megtekintését követően az a határozott meggyőződés alakult ki, hogy a rendőrök megfelelő hangerővel, többször is figyelmeztették az ajtó mögött tartózkodó személyeket az ajtó betörésére, és felhívták figyelmüket, hogy ha az ajtó közelében maradnak, testi épségük veszélybe kerülhet. A Testület mindezek alapján megállapította, hogy a végrehajtó eljárási cselekményét a rendőrség megfelelően biztosította, a szükséges felszólítások elhangzottak, ezért a panaszos testi épségét az intézkedés nem veszélyeztette.

3) A panaszos álláspontja szerint a rendőrök őt újságírói tevékenységének végzésében akadályozták.

Az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

Az Rtv. 19. §-ának (1) bekezdése szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 5. §-a kimondja, hogy a Magyarország területén élőknek, illetve a magyar nemzet tagjainak tájékozódáshoz és tájékoztatáshoz fűződő joga, illetve ezzel összefüggésben a demokratikus társadalmi nyilvánosság kialakulása és megerősödése kiemelkedő alkotmányos érdek.

A Testület ehelyütt hivatkozik továbbá az Alaptörvény IX. cikkének (2) bekezdésére, mely kimondja, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Noha a panaszos beadványában nem részletezte, pontosan mit ért az alatt, hogy őt a rendőrök „újságírói tevékenységének végzésében megakadályozták”, azt kiemelten sérelmezte, hogy el kellett hagynia a kilakoltatás alá vont ingatlant. Ezért a Testület a panaszos által előadottakat úgy kezelte, hogy újságírói tevékenységét a rendőrök azzal akadályozták, hogy nem követhette végig testközelből a kilakoltatás foganatosítását, hanem a társasház folyosójára kellett kifáradnia.

A Testület részére megküldött, a K. Rendőrség r. őrmestere által készített videofelvételen látható, hogy a panaszost a helyszíni parancsnok az ingatlan elhagyására szólítja fel, és az is kivehető, hogy a panaszos a lakást elhagyja, ezért a Testület a panaszos eltávolítását tényként kezelte. Jelen állásfoglalás IV. részének 1) pontja alatt a Testület már megállapította, hogy a

rendőri intézkedés jogalapja megfelelő volt, és a rendőrök kellő jogszabályi felhatalmazással intézkedtek a lakás kiürítésének biztosítása iránt. Kérdéses ugyanakkor, hogy a konkrét esetben, egy jogszerű rendőri intézkedés biztosításakor jogszerűen szólították-e fel a rendőrök távozásra a panaszost, aki állítása szerint a sajtó munkatársaként volt jelen a helyszínen, azzal a céllal, hogy a közvéleményt tájékoztassa a történetekről.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség feladata a konkrét esetben az volt, hogy a végrehajtott utasításainak megfelelően gondoskodjon a lakás kiürítéséről, és a kilakoltatás véghezviteléről. A Testület véleménye szerint a rendőrség feladatának kizárólag abban az esetben tehetett eleget, ha gondoskodik arról, hogy a lakásban tartózkodó valamennyi személy – az adós, az aktivisták, és minden más, egyéb minőségben jelenlévő állampolgár – az ingatlanból távozzon. Álláspontjának kialakításakor a Testület figyelemmel volt arra a tényre, hogy a panaszos maga sem említette, hogy a rendőrség teljes mértékben ellehetlenítette volna újságírói tevékenységének ellátását, sőt, maga utalt rá, hogy miután a lakásból való távozásra szólították fel, interjúkat készített a folyosón tartózkodó személyekkel. A K. Rendőrség munkatársa által készített videofelvételen egyebek mellett az is látható, hogyan kezelte a rendőrség általánosságban a sajtó képviselőt a helyszínen: 06 perc 17 másodpercnél egy férfi kamerába mondja, hogy a Magyar Televízió riportere, mire a helyszínparancsnok tájékoztatja, hogy nyugodtan készíthet felvételeket a helyszínen, amennyiben átmegy a másik oldalra, ahol a lakásba való behatolást nem akadályozza.

A Testület úgy találta, hogy a helyszínparancsnok jogszerűen szólította fel az aktivisták társaságában a lakásba önként bezárkózott panaszost az ingatlan elhagyására, akit az Rtv. 19. §-ának (1) bekezdése szerint nyilvánvalóan együttműködési kötelezettség terhel. A rendőrség a panaszost újságíró tevékenységének végzésében a kilakoltatás eredményes lefolytatása érdekében a szükséges mértékig korlátozta ugyan, azonban tudósítói tevékenységét nem ellehetlenítette el.

Mindezek alapján a Testület megállapította, a rendőrség a panaszos sajtószabadsághoz fűződő alapvető jogát jogszerűen korlátozta.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök „kilökték”, illetve „kitolták” a lakásból.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.

Az Rtv. 47. §-a értelmében a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

A Testületnek a K. Rendőrség illetve a B. városi rendőr-főkapitányság egyik kerületi rendőrkapitánysága részére küldött megkeresésével nem sikerült információt szerezni arról, hogyan távolították el a panaszost az érintett lakásból, tekintettel arra, hogy a Testülethez érkezett iratok kifejezetten a panaszos vonatkozásában mindössze annyi információt tartalmaztak, hogy a panaszossal szemben semmiféle intézkedést nem fogantatosítottak. Ezen túlmenően, az iratok tanúsága szerint a panaszos azon személyek körébe sem tartozik, akikkel

szemben dokumentált módon bármilyen kényszerítő eszköz alkalmazásának szükségessége merült volna fel.

A videofelvételeken ugyanakkor tisztán látható, ahogyan a panaszos a lakást elhagyja. A K. Rendőrség r. őrmesterének felvételén látszik, ahogyan a helyszíni parancsnok a panaszos irataira rápillant, majd távozásra szólítja fel. A panaszos ezt követően elindul kifelé az ajtón, majd meggondolja magát és visszafordul. A panaszos jelzi a rendőrnek, hogy sajtóigazolványa van, mire a rendőr a panaszost ismételten felhívja, hogy menjen ki. A rendőr ezt követően egy karmozdulattal az ajtó felé irányítja a panaszost. Lökődés egyáltalán nem látható, hanem a panaszost vállánál megérintve óvatosan, toló mozdulattal lényegében kiutasítják a lakásból.

A Testület álláspontja szerint a felvételen látható mozdulat testi kényszernek egyáltalában nem tekinthető. A panaszos ellenszegülést maximum verbálisan tanúsít, amikor jelzi, hogy sajtóigazolvány birtokosaként véleménye szerint jogszerűen tartózkodik a lakásban – ezen magatartása azonban testi kényszer alkalmazását egyáltalán nem indokolja. „Kényszerítésről” a felvételek tanúsága szerint nincs is szó: a helyszínparancsnok a panaszos vállát megérintve mutatja meg a panaszosnak, hogy milyen irányban kell távoznia a lakásból.

Tekintettel arra, hogy a végrehajtott intézkedését a rendőrök jogszerűen biztosították, és az intézkedés eredményes befejezésének elemi feltétele volt, hogy a lakásban tartózkodó valamennyi személy – köztük a panaszos is – az ingatlant elhagyja, a rendőrök a panaszost a lakásból kifelé irányító, testi kényszer alkalmazásának nem minősülő kézmozdulata nem tekinthető a panaszos emberi méltóságához való jogából levezetett testi integritását sértő magatartásnak.

5) A panaszos sérelemként élte meg, hogy az intézkedés során előállítással fenyegették meg.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának első fordulata szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 170., jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség című pontja a 216. § (1) bekezdése alatt kimondja, hogy aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

Ezen a ponton a Testület fontosnak tartja, hogy utaljon töretlen gyakorlatára, amely szerint az intézkedés alapjául szolgáló jogellenes cselekmény – akár szabálysértés, akár bűncselekmény – tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálhatja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a büntetőügyben eljáró, illetőleg a szabálysértési hatóságok szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján olyan esetekben, amikor a rendőrség valamely intézkedést vagy intézkedés-sorozatot azzal indokol, hogy azt az érintett által vélhetően elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés alapozta meg, a Testület azt

vizsgálja (az érintett vétkességének kérdésében való állásfoglalás nélkül), hogy a bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e.

Az intézkedésről készített videofelvételek alapján tényként rögzíthető, hogy az intézkedés helyszínén tartózkodó személyeket a rendőrök nem „fenyegették meg”, csupán tájékoztatták őket arról, hogy magatartásukkal a Szabs. tv.-ben szabálysértésként büntetni rendelt, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését követik el, és felszólították őket a szabálysértés abbahagyására. A rendőrök többször felszólították az egybegyűlt személyeket – többek között a panaszost – a lakás elhagyására, ennek azonban az első felszólításra senki sem tett eleget, éppen ellenkezőleg: a demonstráció résztvevői a panaszossal együtt a lakás bejárati ajtaja elé emelt barikád mögül tétlenül hallgatták a rendőrség felszólításait, majd amikor a zárszakértő hozzálátott a torlasz elbontásához, bezárkóztak az ingatlanba.

A Testület álláspontja szerint annak minimális gyanúja, hogy a panaszos a fent hivatkozott szabálysértést elkövethette, a panaszos videofelvételeken is rögzített magatartása alapján kétségbevonhatatlanul felmerült. Utal rá ugyanakkor a Testület, hogy a rendőrség a jelenlévő és a kilakoltatást passzívan akadályozó személyek egyéni felelősségét nyilvánvalóan nem vizsgálta, amikor a felszólítást közölte az aktivistákkal. Differenciálásra a rendőröknek kezdetben módjuk sem lehetett, azonban miután a panaszos a rendőrök tudomására hozta, hogy ő tudósító, további intézkedést vele szemben egyáltalában nem foganatosítottak.

Mindezek alapján a jogszabályoknak megfelelő, helytálló tájékoztatást nyújtottak a rendőrök akkor, amikor figyelmeztették a panaszost a szabálysértés felszólítás ellenére való továbbfolytatásának esetére előállítása az Rtv. 33. § (2) f) pontja által biztosított lehetőségéről.

A Testület megállapította tehát, hogy a panaszos figyelmeztetése előállításának lehetőségére, nem okozta emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának sérelmét.

6) A panaszos előadta továbbá, hogy a rendőrök a társasház folyosóján őt szabad mozgásában korlátozták, oly módon, hogy hosszú időn keresztül nem engedték eltávozni.

Ezzel kapcsolatban a Testület a következő jogszabályi rendelkezésekre hivatkozik.

Az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése rögzíti továbbá, hogy a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

A Szolgálati Szabályzat 27. §-a szerint továbbá „a feltartóztatás a rendőrnek az a tevékenysége, amelynek során azt a személyt, aki a személyazonosságának igazolását megtagadja, továbbá azt, akitől felvilágosítást kér, az intézkedés helyszínének elhagyásában korlátozza, vagy a további intézkedés megtételéig a helyszín elhagyásában megakadályozza.

A feltartóztatást meg kell szüntetni, ha az intézkedés célját elérte, és további intézkedésre nincs szükség.”

A B. városi rendőr-főkapitányság egyik r. zászlósának jelentése a panaszos sérelmét cáfolva rögzítette, hogy azon személyek, akik a felszólítást követően a lakást elhagyták, igazoltatásukat követően szabadon távozhattak. Az egyéb iratok ezzel egyező módon írják le továbbá, hogy akik a felszólításnak eleget tettek, azokkal szemben további intézkedéseket az igazoltatásokon kívül nem fogantatosítottak. Az intézkedést fogantatosító K. Rendőrség, illetve a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületi rendőrkapitányságának egybehangzó tájékoztatása szerint a panaszossal szemben ugyanakkor egyáltalában semmilyen rendőri intézkedést nem fogantatosítottak – tehát a Testület álláspontja szerint értelemszerűen feltartóztatására sem került sor, mivel a panaszos magatartása ezt nem indokolja.

A Testület álláspontja szerint a panaszos előadása, miszerint őt a kilakoltatás biztosítását követően még hosszasan várakoztatták a társasház folyosóján, valamint az intézkedést fogantatosító rendőrök előadásai között ellentmondás húzódik. Az ellentmondás feloldására a rendelkezésre álló videofelvételek is alkalmatlannak bizonyultak, tekintettel arra, hogy miután a panaszos a lakást elhagyja, a továbbiakban már nem szerepel a feltételeken.

Mindezek alapján a Testület nem juthatott más következtetésre, minthogy a panaszos szabad mozgáshoz fűződő alapvető jogának sérelme nem megállapítható.

7) A panaszos sérelemként értékelte továbbá, hogy a rendőrök megkezdett intézkedésüket nem fejezték be, mivel igazolványát a helyszínrre kivezényelt nagyszámú rendőr közül senki sem tekintette meg, annak ellenére, hogy ő útlevelét kezében tartva kívánt eleget tenni a rendőrök személyazonosságának igazolására vonatkozó felszólításának.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. Ugyanezen bekezdés b) pontja szerint az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének – az igazoltatott választása szerint – a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímet, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel.

A 29. § (2) bekezdése ezen túlmenően kimondja, hogy az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot – a személyazonosító igazolványon túl – minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

A Szolgálati Szabályzat 21. pontja alatt a fentieket egyebek mellett azzal egészíti ki, hogy az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága vagy az igazoltatott személyazonossága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel, felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy

és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, valamint – szükség szerint – a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban vagy az okmány-nyilvántartásban [25. § (1)]. A (2) bekezdés szerint pedig az igazoltatás során meg kell állapítani az igazoltatott személyazonosságát, és – akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják – az igazoltató lapon rögzíteni kell az igazoltatottnak az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát.

A K. Rendőrség és a B. városi rendőr-főkapitányság érintett kerületi kapitányságának egybehangzó tájékoztatása szerint a panaszost egyáltalában nem vonták rendőri intézkedés alá az otthonvédő demonstráció alkalmával, tehát lényegében a panaszos és az intézkedést foganatosító rendőri szervek előadása megegyezik abban a kérdésben, hogy a panaszost nem igazoltatták. A panaszos szerint ugyanakkor a rendőrök igazoltatását megkezdték, de nem fejezték be.

Az eseményekről a K. Rendőrség r. őrmestere által készített felvételéből ezzel kapcsolatban az alábbiakra lehet következtetni. A helyszíni parancsnok, amint a lakásba megérkezik, általánosságban felszólítja a lakásban tartózkodó valamennyi személyt személyazonosságának igazolására. A panaszos 40 perc 05 másodpercnél jól láthatóan irattárcát tart a kezében. A panaszos irataira a helyszínparancsnok rápillant, majd közli, hogy köszöni, és tájékoztatja a panaszost, hogy majd kollégái „fel fogják írni”. Ezt követően a panaszos elindul kifelé az ajtón, majd meggondolja magát, és visszafordul. A panaszos közli a rendőrrel, hogy „Ja bocsánat, sajtóigazolványom van”. Erre a rendőr a panaszost felszólítja, hogy menjen ki, és tájékoztatja, hogy továbbra is igazoltatás alatt áll. A lakáson kívül történt eseményekről a Testületnek videofelvétel nem állt rendelkezésére, azonban mivel a panaszos állította, hogy az igazoltatást a rendőrök nem fejezték be, a rendőrök szerint pedig egyáltalában nem került sor a panaszos igazoltatására, a Testület tényként kezelte, hogy a felvételen látott eseményeknek nem volt folytatása.

A Testület a rendelkezésre álló adatok alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos igazoltatására nem került sor a helyszínen. A helyszíni parancsnok a panaszossal a lakásban közölte, hogy a többiekhez hasonlóan a lakáson kívül rögzítik majd adatait, azonban a lakáson kívül tartózkodó rendőrök a panaszos igazoltatását szükségtelennek ítélték. Az Rtv. 29. §-a által szabályozott igazoltatás a Testület álláspontja szerint a törvény megfogalmazásából következően (*igazoltathatja*) lehetőség, amely lehetőséggel a rendőrség belátása szerint élhet abban az esetben, ha ezt a törvény által meghatározott esetekben indokoltnak találja.

A Testület álláspontja szerint önmagában az a körülmény, hogy a panaszost végül nem igazoltatták, annak ellenére, hogy ezt a helyszíni parancsnok kilátásba helyezte, a panaszos oldalán alapjogsérelmet nem okozott, és a panaszosnak alapvető jogát egyáltalában nem érintette.

8) A panaszos arra is kitért beadványában, hogy a kilakoltatást biztosító „rendőrnek látszó személyek” nagy részén látható módon azonosító szám nem volt elhelyezve, sőt, olyan rendőrt is látott, akinek ruházatán fém azonosító jelvény volt elhelyezve, de az azonosító számot fekete színű anyaggal lefestették, illetve leragasztották.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.

A Testület utal továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrsége Öltözködési Szabályzatának kiadásáról szóló 10/2010. (OT 6.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 32. pontjára, ami szerint a hivatásos állományúnak a hímzett azonosító viselése akkor kötelező, ha a szolgálati azonosító jelvényt a Rendőrség, a Rendőrtiszti Főiskola és a rendészeti szakközépiskolák egyenruha ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról szóló 12/2009. (IV. 30.) IRM rendelet (továbbiakban: Rendelet) 50. §-ának (3) bekezdésében meghatározott tasakban viseli. Ezekben az esetekben a hímzett azonosítót:

- /a) /a bevetési zubbonyon jobb oldalt, a zseben, középen a húzózár fölött,
- /b) /a 65M zubbonyon jobb oldalt, a zsebfedős zseb zsebfedőjén, középen,
- /c) /a bevetési dzsekin jobb oldalt, a „RENDŐRSÉG” felirattal egyvonalban, középen,
- /d) /a 65M kabáton a mellvonal magasságában, jobb oldalt középen,
- /e) /a testvédőn jobb oldalt a mellvonal magasságában, középen,
- /f) /bevetési kabáton és bevetési huzatruhán jobboldalon a tépőzáron kell viselni.

Az ORFK utasítás 42. pontja szerint a szolgálati azonosító jelvényt a jólláthatósági átvető bal oldalának mellrészén található rögzítő gombra gombolva, míg a rendfokozati jelzést és a hímzett azonosítót a jólláthatósági átvetőn kialakított tépőzárás rögzítők helyén kell viselni.

A Rendeletet a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek, valamint a hivatásos tűzoltóságok egyenruha-ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról szóló 14/2010. (XII. 31.) BM rendelet 58. § (2) a) pontja hatályon kívül helyezte 2011. január 1-től. Ezen rendeletet pedig a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek egyenruha-ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról, valamint a különleges foglalkoztatási állomány ruházati-, fegyverzeti-, kényszerítőeszköz és világítástechnikai felszereléséről szóló 71/2011. (XII. 31.) BM rendelet (továbbiakban: BM rendelet) 59. § (2) bekezdése helyezte hatályon kívül 2012. január 1-től.

A BM rendelet 54. § (1) bekezdése szerint a szolgálati azonosító jelvényt a szolgálati, a gyakorló, a speciális ruházaton és a láthatósági átvetőn kell viselni. (2) A hivatásos állomány a szolgálati azonosító jelvényt - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - az egyenruházati felsőruházatok mellzsebében, bal oldalt a zsebfedő alatt, a rögzítő gombjára gombolva, annak hiányában képzeletbeli helyére tűzve kell, hogy viselje. A szolgálati azonosító jelvényt a zsebtakaró alsó széle alá úgy kell feltűzni, hogy az a zseb függőleges középvonalával egybeessen. (3) A testvédő készlet használatakor - és csakis ebben az esetben - a rendőrség igényjogosult állományának a szolgálati azonosító jelvényt a gyakorló téli dzseki és a gyakorló zubbony bal karjának tasakjában kell hordani.

A BM rendelet 55. § (1) bekezdése szerint a rendőrségi hímzett azonosító a szolgálati azonosító jelvény számát tartalmazó ruházati felszerelés, amely a gyakorló öltözetet viselő állomány részére, valamint a szolgálati azonosító jelvény láthatóságát nem biztosító felszerelés viselése esetén biztosítja az egyenruhát viselő állomány azonosíthatóságát.

A (2) bekezdés szerint a rendőrségi hímzett azonosítót

- /a) /a 10M egységes rendészeti gyakorló zubbonyon jobb oldalt, a zseben, középen a húzózár fölött,

/b) /a 10M egységes rendészeti gyakorló dzsekin jobb oldalt, a „RENDŐRSÉG” felirattal egyvonalban, középen, vagy

/c) /a testvédőn jobb oldalt a mellvonal magasságában, középen kell viselni.

A Testület kiemelt jelentőséget tulajdonít az intézkedést foganatosító, közhatalmi minőségben eljáró rendőrök azonosíthatóságának, tekintettel arra, hogy ennek a jogbiztonság érvényesülése és a jogorvoslati jogok gyakorlása szempontjából különös jelentősége van.

A K. Rendőrség parancsnokának tájékoztatása szerint a rendőrök a feladatot szabályszerű öltözékben hajtották végre. 9 fő CPE típusú ütés- és szúrásálló testvédő felszerelésbe volt öltözve, a többiek pedig sötét színű bevetési nadrágot, bevetési pólót, illetve szolgálati bakancsot viseltek.

A panaszos állításait a rendőrök öltözékét illetően a videofelvételek nem támasztják alá, ugyanakkor kétséget kizárólag nem is cáfolják. Az intézkedést folyamatában a K. Rendőrség egyik r. őrmestere rögzítette. A képsorokon látható rendőrök egy része bevetési öltözetet visel, esetükben a sisakon tisztán olvashatóak az azonosító számok, a szolgálati egyenruhát viselő rendőrökön pedig szemmel láthatólag névkitűző és azonosító számmal ellátott jelvény van. Olyan rendőrt, akinek ruházatán azonosító szám nem lett volna elhelyezve, vagy azonosító száma bármivel el lett volna takarva, nem lehet felfedezni a felvételeken, ugyanakkor nyilvánvalóan nem rögzítették valamennyi helyszínen tartózkodó rendőrt, ezért a Testület a látottakat nem értékelte a panaszos beadványában foglalt állítás cáfolataként.

Tekintettel arra, hogy rendelkezésre álló alkalmas bizonyíték hiányában nem volt kétségtelenül tisztázható, hogy tartózkodott-e olyan rendőr a helyszínen, aki nem volt megfelelően azonosítható, a Testület kénytelen volt arra a következtetésre jutni, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelme nem megállapítható.

V.

A Testület a panaszos egyéb személyeket érintő, azonban általa előadott sérelmeit vizsgálva kénytelen volt megállapítani, hogy a panaszt nem a jogosult terjesztette elő. Az intézkedés jogalapját vizsgálva a Testület megállapította, hogy kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jártak el a végrehajtás helyszínén a rendőrök, és jogszerűen hatoltak be a lakásba, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült az intézkedés során. A Testület megállapította, hogy a rendőrök megfelelő módon figyelmeztették az ajtó mögött tartózkodó személyeket az ajtó betörésére, így a rendőrség eljárása a panaszos testi épségét nem veszélyeztette. A Testület kimondta, hogy a rendőrség a panaszos sajtószabadsághoz fűződő alapvető jogát jogszerűen korlátozta. A Testület álláspontja szerint továbbá a rendőrök kézmozdulata nem volt a panaszos emberi méltóságához való jogából levezetett testi integritását sértő magatartásnak tekinthető, a panaszos figyelmeztetése előállításának lehetőségére pedig nem sértette emberi méltóságához fűződő alapvető jogát. A panaszos folyosón való várakoztatását illetően a panaszos szabad mozgáshoz fűződő alapvető jogának sérelme nem volt megállapítható. A Testület álláspontja szerint önmagában az a körülmény, hogy a panaszost végül nem igazoltatták, annak ellenére, hogy ezt a helyszíni parancsnok kilátásba helyezte, a panaszos oldalán alapjogsérelmet nem okozott, és a panaszosnak alapvető jogát egyáltalában nem érintette. Végezetül pedig, mivel alkalmas bizonyíték hiányában nem volt kétségtelenül tisztázható hogy tartózkodott-e olyan rendőr a helyszínen, aki nem volt megfelelően azonosítható, a Testület kénytelen volt

arra a következtetésre jutni, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelme nem megállapítható.

Mindezek alapján a testület az Rtv. 93. § (2) bekezdésének megfelelően, a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2013. április 30.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET